

dits prospectes anuncien. I no sols per això, sinó perquè essent documents extensos i complicats, les sintètiques conclusions dels quals requereixen la prèvia exposició i glosa dels fets i símptomes observats, forçosament deuen ésser esplèndidament remunerats, més que altres més simples en els que sols s'afirma un fet prescindint de deduccions.

Per aquestes raons fonamentals, convé, doncs, a la *Mutual*, aprofitar aquest medi de renda, tan més, quant a les qualitats de digne i honorós d'aquest procedir, s'hi afegeix la virtut moral de no ferir susceptibilitats de ningú, ni llastimar interessos de cap company, ja que és perfectament compatible l'actuació conjunta de tots, des de la particular esfera de cadascú.

Però, per a fruit de l'èxit, és precís que la *Mutual* no esperi passivament a ésser sol·licitada, sinó que constantment i per tots els mitjans, pregoni els seus serveis informadors, amb la seguretat de que, per la seva vàlua, seran àvidament sol·licitats, per ésser, no l'expressió d'un criteri particular, sinó la suma d'una plural opinió concretada després de prèvia experimentació i discussió.

Mes abans de tot, precisa fixar els honoraris que devengaran aitals documents, que podrien ésser els que, per a les Corporacions de Madrid, assenyalen els vigents i arcaïcs aranzels oficials, augmentats en un cent per cent en relació a les necessitats actuals; o sien duescentes pessetes si ocupen una sola fulla, i vuitanta més per cada altre fulla que excedeixi. Honoraris que deurién ésser els màxims que podria aplicar cada metge en particular i els mínims per a la *Mutual*, a l'objecte d'evitar la repetició d'altres ruinoses competències de préus, reventant-les, que a res pràctic han conduït mai, com no sia a evidenciar l'especialitat d'uns competidors mancats d'experiència.

Altrement, les *subvencions*, com a elements generadors de rendes, no són pas tan insignificants que no mereixin ésser curosament cultivades, sinó que convé a la *Mutual* aprofitar-se'n, fent-ne constant requisita.

Certament que els metges, per nostre qualitat de catalans; per nostre cooperació al sosteniment de les cargues ciutadanes i per la finalitat que'ns mou, podríem sol·licitar-les amb probabilitats d'èxit dels Ajuntaments, Diputacions i demés Corporacions populars catalanes, pròdigues sempre en afavorir tota obra benèfica; però n'hi han d'altres que, per ésser carn de la nostra carn, crec hi són moralment més obligades.

El SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA i les seves Seccions comarcals, que tant volen i amparen a la *Mutual*; els *Col·legis de Metges* de l'encontrada, i les Acadèmies mèdiques d'aquesta terra, que de les quotes dels mutualistes es nodreixin i visquin, podrien destinar anyalment per a tal fi, una gran part dels superàvits dels seus respectius balansos, majorment perquè per quedar elles, saldats els gastios anyals, lliures de tota obligació i càrrega i sens el pés mort de cap classe passiva, poden prescindir d'una part dels diners sobrants, per tenir la seva existència assegurada o per la

protecció oficial, o per una exuberant i llarga vida que les posa a cobert de tot embat.

Igualment, els prínceps de la Medicina que, protegits per la seva intel·ligència i sort, guanyen els diners a cabassos i amassen fortunes que els deixen solucionat el problema de la seva existència, podrien subvencionar a la *Mutual*, per amprar als companys que menys afortunats i víctimes dels sarcasmes de la vida, són obligats a viurer en constant equilibri, amargats sempre per un incert pervindre.

Els especialistes i operadors, que en gran part viuen dels malalts enviats pels mutualistes, farien obra bona si protegissin a la *Mutual*, en compensació i agraïment a dit concurs.

Les Corporacions oficials, Empreses i Companyies que contracten metge que, gratuïtament o per un sóu fixo, desempenyen tots els serveis mèdics inherents a dites Entitats, seria lloable subvencionessin a la *Mutual*, en compensació a lo beneficiades que resulten de contractar en glóbus els serveis mèdics.

Els metges que cobren de les predites Entitats, podrien socórrer a la *Mutual*, en compensació de l'exclusiva de treball i privilegi de sóu de que disfruten, desempenyant unes visites i serveis que podrien reparir-se entre els demés companys.

Altres persones hi ha també de bons sentiments, que sens dubte respondrien a la crida, però per a obtenir-ho, és precís que la *Mutual* busqui contacte amb tots ells, sens esperar que vinguin a ella, perquè la petició amb fins altruistes no és mai deshonrosa pel que la insta, enalteix sempre al que la formula i és quasi sempre atesa, i les molesties, qui deu suportar-les, és sempre el favoregut, mai el favoreixedor. De no fer-ho així, caldria que els mutualistes, per a no cansar-nos, esperessim sentats la pluja d'aquest *manà*, que sospito molt tardaria, perquè encara que descendents del poble d'*Israel*, no tenim a *Jehovà* que'ns el proporioni.

Ja sé que existexen interessos creats que podran esdevenir rêmora de nostres aspiracions; però res hi fa. L'home, generalment, és bó, i ni tots són sords de conveniència, ni totes les butxaques estan tancades amb pany i clau.

Convé, doncs, fer la prova.

FRANCESC POUDEVIDA

AVIS

El Sindicat de Metges de Catalunya veuria amb compacència que tots els empleats amb caràcter més o menys tècnic, en clíniques, despatxos, dispensaris, etc., etc., finguessin títol professional que garantisés llur solvència, per lo tant, recomana, als companys que exigeixin de llurs dependents el títol de practicant o comadrona, expedit per alguna Facultat de Medicina.